

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125217524
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7125217524.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Márie Benkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. I., W.. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., dieťa matky: U. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. F. XXX/XA, XXX XX V. - T., právne zastúpená advokátskou kanceláriou PETRIGAN LEGAL, s.r.o., so sídlom Stará spišská cesta 23, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 56 191 928, a otca: R. I., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. XXXX/XXB, XXX XX V. - T., právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Göblom, so sídlom Pytliacka 15, 040 11 Košice - mestská časť Lorinčík, za účasti Krajskej prokuratúry v V., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní Okresnej prokuratúry V. K.. proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č.k. 12P/164/2025-28 zo dňa 05. novembra 2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku I.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom doručeným súdu dňa 13.10.2025 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal otcovi akýkoľvek osobný, telefonický, elektronický alebo iný kontakt s maloletou až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 1Pn/265/25/8803-8 na Okresnej prokuratúre V. K.. a zároveň, aby rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:
„I. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

II. N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie v tomto znení:

Zakazuje otcovi R. I., W.. XX.XX.XXXX vyhotovovať obrazové záznamy, zvukové záznamy a zvukovoobrazové záznamy týkajúce sa maloletej W. I., W.. XX.XX.XXXX alebo jej prejavov osobnej povahy.

III. Toto neodkladné opatrenie bude trvať 6 mesiacov odo dňa doručenia uznesenia.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1, § 23 ods. 2, 3, § 40, § 360 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 28

ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 16 bod 1, bod 2 Dohovoru o právach dieťaťa.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec opakovane zasahuje do súkromia maloletej a do jej psychickej integrity. Takéto konanie je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa a môže prispievať k prehĺbovaniu psychických ťažkostí, ktoré dieťa aktuálne prežíva. Nateraz sa však nestotožnil s rozsahom opatrenia, ktoré matka navrhuje vykonať, teda s úplným zákazom akéhokoľvek kontaktu otca s maloletou. Takýto zákaz predstavuje mimoriadne závažný zásah do rodičovských práv otca a je prípustný len vtedy, ak by existovali bezprostredné a závažné dôvody nasvedčujúce tomu, že kontakt rodiča s dieťaťom bezprostredne ohrozuje život, zdravie alebo priaznivý vývoj dieťaťa. Vzhľadom na to, že nemá doposiaľ k dispozícii dostatočné dôkazy o tom, že by samotný kontakt otca s maloletou predstavoval bezprostredné ohrozenie jej zdravia alebo života, a že vo veci ešte prebieha trestné konanie, považoval návrh matky v navrhovanom rozsahu za neopodstatnený. S prihliadnutím na správy odborníkov, konzistentné výpovede maloletej a zistené skutočnosti dospel k záveru, že je nevyhnutné bezodkladne prijať opatrenie, ktoré ochráni maloletú pred ďalším psychickým tlakom a zásahmi do jej súkromia zo strany otca. Z uvedeného dôvodu rozhodol, že otcovi dočasne zakáže vyhotovovať obrazové, zvukové a zvukovo-obrazové záznamy týkajúce sa maloletej alebo jej prejavov osobnej povahy. Týmto opatrením sleduje ochranu osobnosti a psychickej integrity dieťaťa. Zároveň apeloval na otca, aby od svojho nevhodného konania voči maloletému dieťaťu bezodkladne upustil a upozornil ho, že ak sa jeho správanie nezmení, pristúpi k prijatiu reštriktívnejších opatrení smerujúcich k obmedzeniu výkonu jeho rodičovských práv a povinností, vrátane možnosti dočasného zákazu styku s maloletou, resp. k aplikácii odporúčaní ÚPSVaR. Z uvedených dôvodov návrh matky v celom rozsahu zamietol ako neopodstatnený, avšak nariadil neodkladné opatrenie v uvedenom znení, ktorým zabezpečil primeranú ochranu práv a záujmov maloletého dieťaťa.

III. Obsah odvolania Okresnej prokuratúry V. K.. a vyjadrení účastníkov konania

5. Proti výroku I. uznesenia podala odvolanie Okresná prokuratúra V. K.. z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a neúplného alebo nesprávne zisteného skutočného stavu veci. S rozhodnutím súdu vo výroku I. sa nestotožnila a ochranu poskytnutú vo výrokoch II. a III. považuje za nedostatočnú. Mala za to, že matka dostatočne osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, najmä s prihliadnutím na dôkazy predložené spolu s návrhom, ako aj na obsah dôverných správ, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Z lekárskej správy Y. C. vyplýva, že maloletej bola diagnostikovaná akútna stresová porucha, úzkosť z odlúčenia v detskom veku a posttraumatická stresová porucha a taktiež popisuje nepriaznivý psychický stav, v akom sa dieťa nachádzalo, ako aj samotnú výpoveď maloletej. V ďalšej lekárskej správe pedopsychiatricka konštatuje u dieťaťa štokholmský syndróm a jej stav opísala, ako posttraumatickú stresovú poruchu, emocionálne týranie a zneužívanie dieťaťa. Poukázala tiež na obsah úradných záznamov kolízneho opatrovníka zo dňa 05.09.2025 a 18.09.2025 a tiež na obsah dôverných správ zo dňa 12.08.2025 a 20.10.2025, ktorým žiadala venovať mimoriadnu pozornosť. Žiadala, aby sa odvolací súd vysporiadal s návrhom kolízneho opatrovníka zo dňa 22.10.2025, ktorý navrhol uloženie výchovného opatrenia po dobu 6 mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb. Nestotožnila sa s právnym posúdením uvedeným v bode 24. odôvodnenia o nedostatku dôkazov a ich hodnotenie označila za nedostatočné, nepresvedčivé a najmä nenapĺňajúce dôvody riadneho odôvodnenia. Trestné konanie na ktoré odkazuje súd prvej inštancie bolo začaté dňa 02.10.2025 vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a aktuálne sa realizuje znalecké dokazovanie z odboru psychológie. Vzhľadom na obsiahlosť a časovú náročnosť dokazovania v danej veci nie je predpoklad právoplatného skočenia trestného konania v dohľadnej dobe, avšak nie je akceptovateľné, aby súdy v poručenských veciach konali iba so zreteľom na výsledok trestných konaní. Na základe uvedeného žiadala zmeniť napadnuté uznesenie tak, že sa otcovi dočasne zakáže styk s maloletou po dobu 6 mesiacov od doručenia uznesenia, alternatívne sa otcovi obmedzí styk po dobu 6 mesiacov od doručenia uznesenia tak, že styk bude prebiehať v rozsahu jednej hodiny každý párnny týždeň v priestoroch a za asistencie T. Z. U. V. za prítomnosti psychológa a odborného pracovníka centra. Navrhla, aby súd zároveň zaviazal otca povinnosťou úhrady poplatku za každý uskutočnený asistovaný styk vo výške 30,- Eur k rukám T. Z. U. V..

6. Kolízny opatrovník vyjadril plný súhlas s odvolaním Okresnej prokuratúry V. K., nakoľko odvolanie úzko korešponduje aj s ich písomným podaním zo dňa 22.10.2025. Cieľom uvedeného odporúčania nebolo prerušiť kontakt otca s maloletou, ale vytvoriť časový priestor na odbornú prácu a zmenu prístupu

rodiča, nakoľko táto zmena je nevyhnutná a je predpokladom pre bezpečný a zdravý vývoj dieťaťa. Obmedzenie styku by malo byť dočasné a vnímané ako nateraz nevyhnutná ochrana dieťaťa, na čo by mal súd vo svojom rozhodnutí prihliadať.

7. Otec vyjadril nesúhlas s podaným odvolaním, nestotožnil sa so závermi a tvrdeniami, ktoré sú v odvolaní uvádzané. Trestné konanie stále prebieha a po doručení znaleckého posudku sa rozhodne o ďalšom smerovaní vo veci, preto je predčasné robiť závery a vynášať tak závažné úsudky. Obvinenia matky doteraz neboli preukázané. Aj on upozornil konajúce orgány na správanie matky a podal 3 trestné oznámenia (krivé obvinenie, marenie spravodlivosti a týranie blízkej a zverenej osoby) a tiež podal návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia. Opísal ako matka nechala mal deti s ním a potom ho krivo obvinila, že jej nedáva maloletú, čo sa preukázalo ako nepravdivé. Rovnaký postup matka používa a používala aj v prípadoch iných partnerov, keďže má tri deti s tromi rôznymi mužmi. Do pozornosti dal znalecký posudok č. XX/XXXX T.. U. M., ktorú ustanovil súd, kde maloletá povedala, že by chcela byť s tatkom a k mamke chodiť len na návštevy. Je tu zjavný rozpor výsluchu maloletej na súde so závermi znaleckého dokazovania, preto súd musí vyhodnotiť, kde hovorila maloletá pravdu. Nerozumie, prečo tento znalecký posudok je dlhodobo ignorovaný a odmietaný a prečo sa znaleckému dokazovaniu nepodrobili aj rodičia. Napriek tomu žiada o jeho aktualizáciu, o kontrolný posudok s tým, že sa mu podrobia všetci traja. Uvedené žiadal v rámci neodkladného opatrenia, aby mohol zadať vyhotovenie súkromného znaleckého posudku, čo mu opäť bolo zamietnuté a znemožnené. V čase v ktorom malo podľa matky dochádzať k týraniu maloletej, matka súhlasila s predbežnou dohodou spísanou pred kolíznym opatrovníkom a so striedavou osobnou starostlivosťou, čo vyznieva minimálne zvláštne v uvedenom kontexte. Opísal konanie a správanie matky, a to aj v prítomnosti maloletej, s čím sa nikto nezaobrá a už nevie, čo má uviesť, aby presvedčil súd o tom, že nie on je tým, kto na maloletú vplyva negatívne. K nahrávaniu maloletej uviedol, že nevie ako má preukázať slová maloletej, jej pranie a želanie, keď mu nikto neverí. Okresná prokuratúra nerešpektuje vôľu maloletej a neberie do úvahy dôkazy, ktoré uviedol a orientuje sa len na stranu matky. Vzhľadom na uvedené navrhol rozhodnutie súdu potvrdiť.

8. Kolízny opatrovník podaním doručeným dňa 16.01.2026 predložil úradný záznam s matkou zo dňa 16.01.2026. Podľa vyjadrenia matky je maloletá v emočnom rozvrate, prejavuje strach, odmieta kontakt s otcom. Vzniknutá situácia je vážna a potencionálne ohrozujúca psychický stav dieťaťa, preto považuje za nevyhnutné, aby súd vzal túto skutočnosť na vedomie.

9. Krajská prokuratúra V., ktorá prebrala vstup do konania podaním zo dňa 22.01.2026 predložila listinné dôkazy - úradný záznam ÚPSVaR V. zo dňa 16.01.2026 spolu s lekárskou správou Y.. C. z rovnakého dňa, z ktorých vyplýva značné zhoršenie psychického stavu maloletej.

10. V priebehu odvolacieho konania OR PZ V., Odbor kriminálnej polície na základe žiadosti odvolacieho súdu poskytol informáciu, že v trestnej veci vedenej pod ČVS: I.-XXX/X-U.-V.-XXXX bolo dňa 02.10.2025 začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V uvedenej veci doposiaľ nebolo rozhodnuté o vznesení obvinenia podozrivému otcovi. Zároveň boli zaslané fotokópie znaleckých posudkov T.. R. V..

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), v spojení s ustanovením § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

17. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

18. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

21. Podľa čl. 9 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečia, aby dieťa nemohlo byť oddelené od svojich rodičov proti ich vôli, ibaže príslušné úrady na základe súdneho rozhodnutia a v súlade s platným právom a v príslušnom konaní určia, že také oddelenie je potrebné v záujme dieťaťa. Také určenie môže byť nevyhnutné v niektorom konkrétnom prípade, napríklad, ak ide o zneužívanie alebo zanedbávanie dieťaťa rodičmi alebo ak rodičia žijú oddelene a treba rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa.

22. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty účastníkov konania predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ nevyhovel návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zákazu akéhokoľvek styku otca s maloletou.

23. Podľa ustálenej súdnej praxe pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje minimálne osvedčenie skutočností podstatných pre rozhodnutie. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 6Cdo/171/2010).

24. Keďže neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletého dieťaťa je nevyhnutné upraviť bezodkladne, preto odvolací súd skúmal aj záujem maloletej na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletej bude narušený alebo ohrozený v prípade

absencie bezodkladnej úpravy jej pomerov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie aj preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením.

25. Každé dieťa má právo na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, najmä má právo udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Vo výnimočných prípadoch však môže záujem dieťaťa vyžadovať, aby bolo jeho stretávanie sa s jedným z rodičov obmedzené alebo úplne zakázané. Zákaz styku dieťaťa s jedným z rodičov predstavuje závažný zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý musí byť odôvodnený nevyhnutnosťou tohto opatrenia a záujmom dieťaťa, z ktorého takáto nevyhnutnosť vyplýva. Dôvodom na zákaz styku môže byť potencionálna ujma na fyzickom alebo psychickom zdraví maloletého dieťaťa, prípadne ujma v inej než zdravotnej oblasti.

26. Pre uloženie zákazu styku formou neodkladného opatrenia je potrebné osvedčenie ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby konaním inej osoby, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu, pričom ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby sa spravidla osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne.

27. Vychádzajúc z ustanovení Zákona o rodine a judikatúry súdov, je zákaz styku rodiča s dieťaťom považovaný za vážny zásah do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodiča. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 665/2014 zo dňa 26.06.2016 z ktorého vyplýva, že: „Každý takýto zásah musí byť preto náležite dôvodný, pretože v dôsledku zákazu styku môže dôjsť k ďalšiemu ochladeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom a prehĺbeniu narušenia vzájomných vzťahov, pretože sa ním rodičovi celkom odoberá právo sýkať sa s dieťaťom, a to akýmkoľvek spôsobom. Vo výnimočných prípadoch, pokiaľ to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa a všeobecný súd styk rodiča s maloletým dieťaťom zakáže, musí byť jednoznačne v súdnom konaní preukázané, že takýto postup je v záujme maloletého dieťaťa. Spravidla ide o prípady, keď oprávnený rodič styk s maloletým dieťaťom zneužíva takým spôsobom, že to má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého dieťaťa. Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny vyplýva, že všeobecné súdy majú za povinnosť procesnými prostriedkami, ktoré im zveruje slovenský právny poriadok vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. Bez ohľadu na to, kto rozvráť vzťahov medzi jedným z rodičov a maloletým dieťaťom spôsobil a kto na ňom má väčšiu či menšiu vinu, je však iluzórne si predstavovať, že právo, resp. súd môže svojou autoritou rozkazovať ľudským citom. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom autoritatívne vyslovený súdom, najmä ak nezneužil rodič svoju rodičovskú zodpovednosť, by malo byť podľa názoru ústavného súdu, krajným opatrením.“

28. Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že vylúčenie styku rodiča s dieťaťom je významným zásahom do rodičovského práva a do rodičovskej zodpovednosti. Ide o prostriedok ultima ratio, ktorý je možné využiť len vtedy, ak sú dané mimoriadne závažné okolnosti. Platí pritom, že pre zbavenie rodiča, aby sa podieľal na výchove svojho dieťaťa musia existovať závažné dôvody. Vzájomné právo rodiča a dieťaťa na styk má byť zaručené s výnimkou prípadov, kedy by takýto kontakt ohrozil zdravý vývoj dieťaťa.

29. Z doterajšieho priebehu konania vyplýva, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Mestského súdu Košice, č.k. 12P/120/2023-571 zo dňa 06.02.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 23CoP/59/2025-917 zo dňa 05.08.2025. Súčasne došlo aj k úprave bežného styku otca s maloletou a styku počas jednotlivých prázdnin. Podľa správy kolízneho opatrovníka sa takáto úprava styku začala realizovať už v lete, a prebieha doposiaľ. Matka však už od septembra avizovala, že správanie otca sa nezmenilo, maloletá nezvláda tlaky otca, opísala správanie a stavy maloletej, ktoré v spojitosti so správami detskej psychiatričky majú byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Otec tvrdenia matky popiera, označuje ich za vykonštruované a vymyslené.

30. Z poslednej lekárskej správy predloženej v rámci odvolacieho konania (č.l. 99) vyplýva, že maloletá nechce chodiť k otcovi, otec jej údajne nič nedovolí. Maloletá mala pri vyšetrení plakať, kričať, nebola utíšiteľná a podľa údajov matky malo dôjsť k zhoršeniu jej stavov, ktoré opísala už v podanom návrhu. Odvolací súd sa oboznámil aj s obsahom dôverných správ zo dňa 12.08.2025 a zo dňa 20.10.2025, kedy boli vykonané pohovory s maloletou, avšak samotná maloletá v nich neuvádza také skutočnosti, ktoré by podľa názoru odvolacieho súdu mali byť dôvodmi pre nateraz tak radikálny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností otca.

31. Rovnako sa odvolací súd oboznámil aj s obsahom znaleckých posudkov vypracovaných v prebiehajúcom trestnom stíhaní vedenom pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, z ktorých taktiež neboli zistené dôvody pre radikálny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností otca. Zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX vyplynulo, že maloletá nevykazuje znaky týranej osoby a nebaďať u nej následky psychického týrania, ktoré by mali byť spôsobené konaním podozrivého (otca). Maloletá pri vyšetrení uviedla, že sa nechce stretávať s otcom, čo je však podľa záverov znaleckého posudku v kontraste s tým, ako hodnotí otca v psychologických testoch, kde nebol zistený strach z otca. Podľa znalkyne je možné, že toto tvrdenie je dôsledkom manipulácie maloletej zo strany matky, ktorú vníma nekriticky a idealizuje si ju. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že u maloletej sa možno spätne dopátrať k adaptačným ťažkostiam, ktoré súviseli so zmenou rodinného prostredia a pri striedaní rodičov sa u nej prejavili výkyvy nálad a správania. Znalkyňa zhodnotila aktuálny psychický stav maloletej ako uspokojivý, aktuálne sa maloletá prispôbila na striedanie a adaptačné ťažkosti sa vyskytujú ojedinele. Zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX vyplynulo, že otec nie je násilnej povahy a jeho povaha je v kontraste s vyšetrovaným skutkom. Z psychologického hľadiska je na maloletú upnutý a jeho vzťah s dcérou do istej miery nahrádza iný funkčný partnerský vzťah, ktorý v jeho živote absentuje. Znalkyňa uviedla, že pre dcéru môže byť takýto typ vzťahu s otcom zvýšenou psychickou záťažou. Vzťah otca k matke je poznačený vzájomným rozchodom, ktorý otec doposiaľ neprekonal, stále zaťažuje jeho podvedomie, menej rešpektuje realitu, lásku vystriedali silné negatívne emócie, avšak v skutočnosti stále túži po jej návrate. Znalkyňa uviedla, že otec sa snaží byť starostlivým otcom, avšak kvôli nižšej empatii sa ťažšie vcítiť do potrieb dcéry, ktoré sa pomerne rýchlo menia z hľadiska vývinu. Horšie spontánne odhaduje, kedy je jeho starostlivosť ešte primeraná a kedy je už nadmerná, avšak je schopný racionálne prijať zmenu, ak je mu navrhnutá. V závere znaleckého posudku znalkyňa odporúčala sporadický dohľad zo strany kolízneho opatrovníka a edukovanie otca, aby dokázal v prípade potreby nahradiť nepotrebné rituály starostlivosti o dcéru, novými. Zohľadňujúc aj uvedené závery znaleckých posudkov, odvolací súd naďalej nemá za to, aby existovali okolnosti odôvodňujúce zákaz alebo podstatné obmedzenie styku otca s maloletou.

32. Odvolací súd nepopiera a ani nezľahčuje aktuálnu situáciu u maloletej, ktorá je výsledkom prebiehajúceho rodičovského konfliktu, ale ako už podotkol súd prvej inštancie a ako vyplynulo aj zo záverov znaleckých posudkov, uvedené je zapríčinené najmä opakovanými a rozsiahlymi zásahmi otca do súkromia a psychickej integrity maloletej, čo nepochybne nie je v najlepšom záujme maloletej. Možno síce konštatovať, že správanie otca vo vzťahu k maloletej dcére nie je vhodné a ani ideálne, ale ide skôr o jeho nedostatočné rodičovské zručnosti rozpoznať, kedy je starostlivosť o maloletú adekvátna a kedy už presahuje hranicu primeranosti. Uvedené skutočnosti nie sú podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé prijať záver o tak intenzívnom ohrození zdravého vývoja maloletej, aby došlo prostredníctvom neodkladného opatrenia k úplnému alebo podstatnému obmedzeniu styku otca s maloletou.

33. Prihliadajúc na najlepší záujem maloletej odvolací súd poznamenáva, že nebol osvedčený natoľko nepriaznivý vplyv otca, či prejavy iného správania, ktoré by negatívne vplývali na zdravý fyzický a duševný vývin maloletej, aby bol nevyhnutný zásah súdu vo forme neodkladného opatrenia. Zákaz styku otca s maloletou alebo jeho podstatné obmedzenie v rozsahu 1 hodiny každý páry kalendárny týždeň v priestoroch a za asistencie T. Z. U. V. za prítomnosti psychológa, považuje odvolací súd nateraz za neprimerane obmedzujúci, keďže v konečnom dôsledku by bol otec absolútne alebo podstatne vylúčený z práva kontaktu s maloletou, čo by mohlo viesť len k ťažko napravitelnému pretrhnutiu citových väzieb. Na rozdiel od odvolateľa považuje odvolací súd nateraz prijaté opatrenia vo výrokoch II. a III. napadnutého uznesenia za postačujúce.

34. Niet pochybností o tom, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené a rodičia nevedia oddeliť rodičovský konflikt od svojich rodičovských práv a povinností k maloletej. Maloletá často slúži ako prostriedok vzájomných priekov, čo nie je súladné s jej najlepším záujmom. Za danej situácie a aj

s ohľadom na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX bude potrebné zvážiť dohľad nad výchovou maloletej u oboch rodičov. Rovnako je potrebné, aby sa súd prvej inštancie bezodkladne zaoberal návrhom kolízneho opatrovníka na uloženie výchovného opatrenia (vid' č.l. 20).

35. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku I. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 2 ods. 1 CMP a § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Žiaden z účastníkov konania nepodal v rámci odvolacieho konania návrh na rozhodovanie o trovách konania a ani odvolací súd nevzhliadol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP, preto žiadnemu účastníkovi nebol priznaný nárok na ich náhradu.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).